

Vergaderjaar 2008–2009

23 490

Ontwerpbesluiten Unie-Verdrag

Nr. 542

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 2 februari 2009

Mede namens de minister van Justitie bericht ik u het volgende. In de Algemene Overleggen (AO) voorafgaande aan de Justitie Binnenlandse Zaken (JBZ) Raden van 25 september 2008 en 15 januari 2009 is de toezegging gedaan uw Kamer nader te informeren over het optreden tegen vreemdelingen die in andere lidstaten ongewenst zijn verklaard. Het lid Jonker (CDA) heeft tijdens het AO JBZ van 24 september 2008 aangegeven dat er een ongewenste situatie zou ontstaan indien de Nederlandse grensautoriteiten niet zouden (kunnen) optreden tegen vreemdelingen die in andere lidstaten ongewenst verklaard zijn en in het Schengen Informatie Systeem (SIS) staan gesignaleerd.

Indien een derdelander op grond van nationale wetgeving door een lidstaat ongewenst wordt verklaard, bestaat de mogelijkheid deze ter fine van toegangswijering in het SIS te signaleren. Artikel 96 van de Schengen Uitvoeringsovereenkomst (SUO) bepaalt dat de gegevens over deze vreemdelingen worden opgenomen ingevolge een door de bevoegde administratieve of strafrechtelijke autoriteiten met inachtneming van de nationale wettelijke procedurevoorschriften genomen beslissing. Daarmee krijgt de nationale ongewenstverklaring Europese werking.

De signalering op grond van artikel 96 SUO houdt in dat de vreemdeling gedurende de signaleringstermijn in beginsel de toegang wordt geweigerd tot de landen binnen het Schengengebied. In geval een door een andere lidstaat ter fine van toegangswijering gesignaleerde vreemdeling bij de uitoefening van het (mobiel) vreemdelingentoezicht in Nederland wordt aangetroffen, volgt zijn verwijdering. Voorafgaand hieraan kan, ook voor vreemdelingen die door een andere lidstaat als ongewenst staan gesignaleerd, het gebruik van vrijheidsbeperkende- en ontnemende maatregelen aan de orde zijn.

Over het algemeen ligt het niet in de rede een drempel op te werpen tegen het vertrek van een ongewenstverklarde vreemdeling uit het Schengengebied. Met de uitreis voldoet de vreemdeling immers aan de

aan hem opgelegde verplichting, namelijk vertrekken. De betrokken autoriteiten worden van het aantreffen en de uitreis van de gesignaleerde vreemdeling op de hoogte gebracht.

Bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) en de Koninklijke Marechaussee (KMar), is nagegaan hoe wordt opgetreden tegen vreemdelingen die in andere lidstaten ongewenst zijn verklaard en in het SIS staan gesignaleerd. Het signaleringsbeleid wordt door hen uitgevoerd conform het hierboven geschetste beleid.

Ten slotte wil ik nog het belang van Europese harmonisering op het gebied van terugkeermaatregelen benadrukken. Hieraan wordt vorm gegeven door onder meer het instrument van het inreisverbod in de Terugkeerrichtlijn. Met de implementatie van de Terugkeerrichtlijn zal een vreemdeling die een inreisverbod is opgelegd door één van de lidstaten de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van alle lidstaten kunnen worden ontzegd. De nieuwe generatie SIS maakt het mogelijk dat de lidstaten snel toegang hebben tot informatie over inreisverboden die door andere lidstaten zijn uitgevaardigd. De implementatie van de nieuwe generatie SIS en daarbij te volgen tijdslijn vormt thans onderwerp van Europees overleg.

De staatssecretaris van Justitie,
N. Albayrak